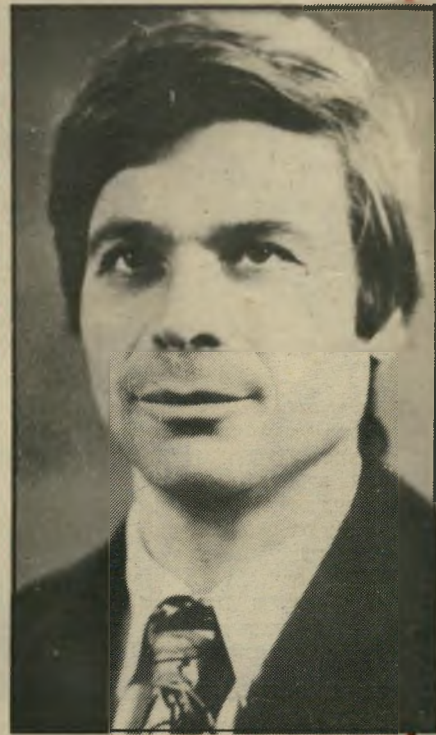

חורז החרוזים

אילן חרוזי הוא רווק והוא רופא, המנתח את תושבי הדרום בבית-חולים סורוקה בכארי-שבע. העבר שלו תל-אביבי, ובתל-אביב היו אילן, ויהור אחיו, שמדבר בין ההוללים והסובאים. עכשיו יושב יותר ורואג בהצלחה רבה לנשות לוס-אנג'לס, בעוד שאילן רואג לאלה הנמצאות בארץ.

הספציאליטה של אילן בשנים האחרונות, היא לקחת נשים שנראות מצויין, כל אחת עם כמה סנטרים ורגלי איילה, ולעשות מהן דחלילים. עור ועצמות, ואולי משהו באמצע. הפטנט של אילן עובר עליידי קיצור הקיבה או המעיים. זה

אילן חרוזי
ספציאליטה

הכל. היתר קורה עם הזמן, הקילוגרמים מתחילים להיעלם, ויותר לא חוזרים. אבל לא די בניתוח כדי לשקם אשה בריאה ומלאה העומדת להפוך לקיסם, וכאן עושה חרוזי גדולות ונצורות. הוא מציא אותן לבית-קפה, הולך איתן לסרט, מתחיל לטפח את האגו שלהן, לוחש להן על היופי הצפוי.

פלא שהן עומדות אצלו בתור, ומנסות לשלוח גם אותי? אבל אני בשבילו לא פונקציה. מה יעשה אילן עם שני סנטרים במקום ארבעה?

פינת היעוץ לאשה

כל יומיים אתם קוראים על כך שיש בארץ יותר נשים מגברים והפעם גדל והולך. כל מוישה ויענקל'ה הופכים הומוסקסואלים, ולנו לא נשאר כלום. אי-אפשר לעבור בדינגוף בלי להרגיש בכנינוז. עם מבט זורח בעיניים, כשהם מעבדים הלך ושוב.

רק השבוע נידהמו בעיר, כשהשירה והמוסיקה השתלבו זה בזה. צאצא של משורר וצאצא של מוסיקאי עזבו את בתיהם ואת נשותיהם ועברו לדירה משותפת.

גם בנו הנשוי של אחד ממנהיגי האומה גילה, לפתע, שלמעשה הוא אוהב אותם ולא אתן. וגם אם הוא עוד לא עזב את ביתו ואת אשתו, הרי הוא נמלט מדי פעם, בשעות החשכה, ומחפש קצת אהבה וחום אצל העליונים התל-אביביים.

ומה הם רוצים שאנחנו נעשה, שנחפש אהבה אצל בנות מיננו?

לא נעים לספר

המרור שלכם הולך עם הראש בעגנים. חושב שהוא מייודע-מה — מורה, מלכוד, מלשין. לפעמים גם יש לו מצרכו — לא רוצה להיכתב ועושה לי בעיות.

תהיה כן-ארם, אני אומרת לו. אתה עובר, אני אומרת לו, ובעבורה אין פיגוקים. נכתבים, מנגבים את הזיעה, וזהו. אבל הוא בשלו. הוא המרור, כך הוא טוען. המרור בהא הידיעה, או כדאי שארר ממנו. אני מסבירה לו בשקט ובנועם — ואם זה לא עוזר, בכעס ובעצבנות — שיירד מהאולימפוס, כי מדורים כמוהו יש עשרה בשקל. למי אין מדור היום? טוב, נעזוב את זה. המיסכן תפס עצבים כשהתחלתי לכתוב על אילנה מרגלית ובעלה, הקפטן מאל-על, נדבב. המרור מת עליהם, רוצה לכתוב רק על זה שיופי להם, על זה שהם זוג נחמד, ממש זוג יונים שהילדים על-איכפאק, על מסיבות-ההפתעה שהם עושים זה לזו וזו לזה.

הוא רצה שיהיה כתוב על זה שאילנה מנהלת תצוגות-אופנה בהמון כישרון ועל זה שנרב הוא מלך הטייסים, ועל הווילה המשגעת שלהם ברמת-השרון, שצמודה לה כריכה, כמוכן, בקיצור, יש לו סימפטיה לשניים.

הצרה היא שהבאתי לו, למרור, סיפור עגום במקצת. מסתבר שלא הכל כבימים עברו. חתול כהה מאור ושמן מאוד עבר בין בני-הזוג, ויש שמועות עקשניות על רומן חשאי-למחצה בין הקפטן ובין אלמנה, דיילת חמודה באל-על.

אילנה ונרד מרגלית
סימפטיה

מאי באפריל

אך מלבד בליטה קטנה בחזית נראתה שיגעון. ביום השישי בילה עמי, כרגיל, בשיחת-חולין בתל-אביב הקטנה בשעות אחר-הצהריים. פינצ'י הזעיקה אותו הביתה, הצירים החלו. עמי צילצל

יש חדרות טובות, לשם שינוי: התפילות של תמו בן-עמי על קברה של רחל אמנו, והפתקים שדחפה בין אבני הכותל הועילו. ביום השישי אחרי כמעט תשעה ירחילידה מלאים, באה לעולם הנסיכה לבית מור, בתם של פינצ'י ועמי מור.

זה היה הטוטו המדובר ביותר בין היפים והיפות בארץ: אם תהיה זאת בת, כפי שביקשן תמי, פינצ'י ועמי, או בן שלישי, אח לרן (9) וטל (7)?

בשבוע הראשון לחייה נכנסת מאי למרור, ואם אני מנחשת נכון, היא תמלא את המרור ומדורים אחרים בעוד כמה שנים. פינצ'י, אחת הנשים היפות בארץ, יפתה בעת הריונה אף יותר. לפני הלידה שקלה 10 קילוגרמים יותר מהרגיל.

ורפי עוד יחשוב שעשה עסק, והסך בהוצאות.

ההו: ההו! ידעתי? רק רפי שוכח, שעל כל מולג שאני אוכלת, את אוכלת סיר?

יונה לחוביין
שיגעון!

פינצ'י מור ובתה מאי
טוטו

לרופא המטפל, הד"ר ג'קי אשכנזי מבית חולים השרון בפתח-תיקווה, רופאן של החתיכות הכי יפות בארץ, הרופא שמע תיאור של הצירים וביקש שימתינו שעתיים ויצלצלו שנית. אחרי שתיארו את המצב בתום ההפוגה, נסעו לביתו של הד"ר, צפו שם בתוכניות-הטלוויזיה ומשם המשיכו לבית-החולים. אחרי 20 דקות בחדר-הלידה, שם חיוכו בעצבנות רבה עמי ואחותה של פינצ'י, רחל, העוברת כאחות באותו בית החולים, וכמה צריחות של היולדת, הגיעה מאי בדיוק בשליש השני של אפריל, ולא כצפוי במאי (מכאן שמה). רבע שעה אחרי הלידה צילצלה פינצ'י לתמי בן-עמי. כל בית-החולים שמע את צווחות השימחה.

למחרת התחילו להגיע ברכות ואיחולים, וגם הצעות לזיור מתאים לבת. עמי דחה את כל הצעות על הסף. הוא רץ וקנה את כל הציד, הכין חרר לגברת בין חוריהם של רני וטל. לא בכל יום מגיעה נסיכה לביתם של בני מישפחת מור.

ביום-העצמאות יארחו את חבריהם וירידיהם למסיבה. באותה הזדמנות יחוגו חגיגה נוספת — 10 שנים לנישואיהם.